

Si Totusi – De ce pescuim?

Este posibil ca acest “totusi” din titlu sa va fi creat déjà putina nelamurire, arunca un soi de indoiala asupra motivelor pentru care pescuim ... este ca si cum s ar fi inventariat déjà sau se stiu toate motivele pentru care facem lucrul acesta, si cu toate astea ne a scapat ceva ...ceva ramane abscons, intre paranteze, este ca si cum ne bucuram de o mie de produse de patiserie, fara sa mai putem spune “pentru ca faina” ... cred ca ni se intampla tuturor frecvent sa ramanem prea mult blocati cu privirea in epifenomenal, in ceea ce se vede din lumea asta, fara sa mai putem dibui radacinile lucrurilor, cauza princeps ...

Sa ne intoarcem la pescuitul nostru iubit inasa, si sa ne straduim sa raspundem la intrebarea asta. Fara “totusi” in fata, v as adresa o fiecaruia dintre dvs, dragi pescari, si as lasa un spatiu gol in pagina ca sa va asterneti raspunsurile pentru ca DA, ne putem gandi ca exista atatea raspunsuri cati pescari sint si vorbim de motivatie subiectiva, si daca e subiectiva, nu I buna sau rea, ci e cum e ... unii pescuiti ca sa mancati, altii ca sa va laudati, altii ca sa demonstrati, ca sa concurati, sa shareuiti, sa uitati de griji cotidiene si sa va bucurati, unii doar ca sa filosofati si am putea o tine tot asa vreo cateva pagini ... Partea amuzanta este ca toate motivele subiective pentru care pescuim fiecare dintre noi sint corecte pentru ca sint ale noastre, nu s mai bune sau mai rele, mai corecte sau mai incorecte decat cele ale fratelui nostru pescar care are altele, inasa fiecare le consideram pe ale noastre cele mai intemeiate ...

Imi amintesc mereu cu amuzament de un moment in care eram la crap pe Chiroiu 4, prin 2008

Lansetele pe rodpod, minciogul regulamentar la apa, nada (la care fiersesem toata iarna) pregatita pentru a pleca cu spombul spre “batranii baltii” – daca m ar fi intrebat cineva atunci, as fi jurat ca nu I alt pescuit decat stationarul la crap, musai cu lansete de 3.60 si 3.90, linie cu plumb pierdut si forfac cu un carlig, musai fir de par – stiti, frumos si sportiv, ca la crap Motivatia subiectiva? BETON ! – pescuitul era atunci pentru mine pasivitate si contemplare, activism intens la inceput de partida , adrenalina mare pana se facea tot setting ul si in momentele de drill, iar intre – bere rece! – Newmarkt as spune azi, dupa ce am incercat o , atunci era ceva mai scump, mult mai scump – inasa trebuia sa fie, scump, pentru ca facea parte din ecuatia subiectiva a felului in care pescuiam atunci - nu poti sa bei orice asteptand crapul vietii ... ma umfla rasul cand ma gandesc ce va trece prin cap, si va spun ca FIX asta mi trece MIE si vi le atribui dvs – in psihanaliza se cheama proiectie – si va aud spunand “Ingamfatule! Puturosule! Gogomane!Gomosule!” ☺ ...da, e adevarat, dar asa eram si pescuiam atunci, in 2008 Aveam déjà prima lanseta de rapitor cumparata, o Shimano Catana de 2.40, asa, ca sa fie, inasa o ascunsesem destul de bine pe balcon, ca doar eram crapar ... Lucrurile – lumea, viata, noi insine, ceilalti, felul in care pescuim se schimba constant - se cheama psihodinamica, poate o sa revin la acest subiect aplicat la paradgima sportului nostru iubit, merita Ca s o scurtez, nu v am auzit pe dvs gandind nimic atunci, inasa ce am auzit a venit de la doi domni, echipati ca la carte pentru pescuitul de rapitor care, trecand prin spatele stand urilor noastre, au rostit, cu un dispret suveran, un singur cuvânt - “Craaaaapari! Ne am intors, si eu si prietnul meu, si le am aruncat, de sub palariile noastre de crapari cu boruri largi, niste priviri

la fel de disprețuitoare ... evenimentul a devenit anecdotic, ani mai târziu, însă la moment nu l am tratat așa, era mai importanta identitatea pescareasca - eram crapari, nu rapitoristi Intre timp ne am mai schimbat optiunile

Lucrurile, stiti bine si dvs, se schimba – cati dintre dvs n au urmat acelasi traseu? Sau poate unul care a plecat chiar de la undita din bat de alun? Sau pote chiar de la un alau – asa cum imi povestea un domn de vreo 70 de ani ca avea, atunci cand era copil, la el la tara, undeva langa Calarasi?

Zilele trecute l am vizitat pe Florin, prietenul cu care am fost la partida de crap de pe Chiroiu, acum 10 ani Ma intreba amuzat daca am vazut episodul “pescuit sportiv” din serialul Las Fierbinti ...nu l vazusemdeschidem un vin si ne punem sa l vedem . In cazul in care nu l ati vazut, este un “must watch” - va rog sa o faceti, ca sa intelegeti inca odata - daca mai este cazul – cat de diferite sint motivatiile pentru care pescuim si, totusi, cat de corecte, in sine, fiecare dintre ele ...fara sa vreau sa anticipez si sa va stric surpriza si doar ca sa va maresc curiozitatea – este despre dialogul dintre un pescar sportiv care prinde si elibereaza un peste pe balta si localnicii, complet neintelegatori fata de motivatia lui, evident posesori ai unor reguli alterntive despre ce faci cu pestele atunci cand il prinzi –

SAVUROS! CU 10 ani in urma , m as fi amuzat si I as fi dispretuit pe localnici, astazi nu mai pot, ii inteleg...

Si TOTUSI ... de ce pescuim?

Este netul plin de tot soiul de chestii haioase cu si despre pescari, poze care incearca sa surprinda ceva din majestatea sau, dimpotriva, din caracterul comic al acestui sport cu text care citeaza, la modul cel mai serios,ba spuse adanci si intelepte ale unor mari pescari, ba mici rautati la adresa caracterului obsesiv cu care practicam sportul, cuvinte care alcatuiesc rugaciuni pescaresti comice sau devize absolute legate de rolul pescuitului in vietile noastre. „De ce pescuiesc?...Tu de ce respiri?” sau „Nu sint dependent de pescuit, sintem doar foarte implicati in aceasta relatie” ... sau „Nu pescui singur, pentru ca atunci cand pestele trofeu o sa ti rupa linia, s ar putea sa ai nevoie de o imbratisare” ...sau ”Daca nu ti place pescuitul este probabil sa nu ma placi nici pe mine, iar eu sint ok cu asta” – iata cateva exemple de fraze de genul celor la care ma refeream mai sus – amuzante, nu? Sa ne uitam mai de aproape si sa intelegem din ele asapescuitul este ca si respiratul, aproape fiziologie ... am nevoie sa ma dedic unei pasiuni, sa ma implic cu totul, sa fiu committed (si nu trebuie sa fie cu necesitate vorba despre partenerul de viata)... am nevoie sa fiu in contact cu celalalt mai ales atunci cand am ceva de pierdut, ca sa nu ma simt singur... am nevoie sa fiu eu insumi asa cum sint, asumand ceea ce mi place, chiar daca cei din jur nu mi inteleg neaparat pasiunea ... si lista ar putea continua sint tot atatea nevoi, sentimente, dorinte legitime in sine ale fiecaruia dintre noi, regasibile in marea noastra pasiune comuna, si totodata se pot consitui si in raspunsuri la intrebarea pe care ne o tot adresam – si anume de ce pescuim? si ma surprind zambind din nou, pentru ca scriind aceste randuri imi amintesc, in a flash, de week end urile pe care le petrec in gospodaria de la tara a socrului meu, undeva in partea muntoasa a judetului Arges ... un astfel de week end incepe pentru mine miercurea ... cand il sun pe socru, Nea Nicu, cu rugamintea sa faca un drum ritual deja la AJVPS Aninoasa ca sa mi ia „bilet de pescuit” pe doua zile ... partea amuzanta si din pacate nereproductibila in aceste randuri - las loc imaginatiei dvs sa si spuna cuvantul ☺ - este legata de felul in care, cu maraieli si pufnituri aruncate printre firele mustatii, Nea Nicu isi exprima dezacordul fata de inutilitatea de a arunca niste bani pe apa Bratiei, cand de banii aia iti cumperi cateva kilograme de peste de la magazindesigur ca m a intebat in multiple randuri de ce pescuiesc, si sigur ca i am explicat, asa cum am putut mai bine, ce ma anima ca sa fac asta, si bineanteles ca n am reusit niciodata sa am acordul lui de a mai arunca bani

„pe apa sambetei” (a se citi Bratiei), Bratie pe care atunci cand era copil, o seca pe anumite portiuni prin devierea cursului ei ca sa umple cate doua galeti cu mreana si clean ... motivatia pentru care „pescuia” el era una emotionala, si mi a furnizat o cu un glas gatuit de emotie intr o seara de vara, in curte, la un spritz rece mama lui era mare amatoare de peste, iar el a iubit o foarte mult Iata de ce ma reintorc cu aceasta povestea la caracterul foarte subiectiv al motivatiei legate de pescuit a fiecaruia dintre noi ... de la iubirea lui de fiu pentru mama lui si pana la linguritele mele AR Smith este o distanta ontologica enorma, un lucru ce nu trebuie neaparat inteles, ci acceptat ca atare, este vorba despre o dinamica a nevoilor umane ... pentru Nea Nicu, om mic si indelat, cu mustata, din Muscelele Argesului, duminica este zi de biserica, si pentru mine insa este la fel – numai ca biserica mea este sus , catre izvoarele Bratiei, in susurul apei care mangaie bolovanii, in ochiurile mai adanci si limpezi, in temeiul maiestuozeitatii parca far’ de’nceput a existentei pastravului , „un’ te duci ma ticule, iar pleci? Mai stai si p-aci’daca prinzi ceva adu i sa i mancam, nu le mai da ma drumu’!”...”ma duc nea Nicule, ma cheama ei! (raul, pestii) ...”nu ma asteptati cu masa, da pune niste beri la rece, sa fie! ☺” ... Ma inchin in fata frumusetii si perfectiunii lui de pastrav si l redescopar, de fiecare data si in mod implicit, pe Creator – pe Dumnezeu lui si al meu, unul si acelasi – Carl Gustav Jung l a numit Sine, adica TOTUL, tot ce exista, Dumnezeu care s a investit pe Sine Insi in creatie. Iata felul in care, pentru mine personal, pescuitul s a transformat in religie! A mea! De aia pescuiesc, ca sint credincios! ;-)

Etimologic, cuvantul provine din latinescul „relegere” – relegare, iar re-legarea asta la natura este de fapt o re-legare la natura adanca din noi insine, o instanta far’ de’nceput, un prim motor nemiscat asa cum il numeau filosofii, actul pur – adica Dumnezeu!.... si , as adauga, cea mai eficienta terapie cu putinta in sensul reechilibrarii, al regasirii ordinii si temeiului existential. Fiecare dintre noi ne relegam la sursa asta cu mijloacele noastre, si asta dupa ce ne am implinit nevoile in ordinea stringentei lor. Exista un model piramidal al acestor nevoi, care i apartine unui autor celebru in domeniul psihologie pe nume Abraham Maslow.

El a aratat faptul ca procedam la implinirea acestor nevoie de jos in sus, dinspre fiziologic spre spiritual, dinspre carne spre suflet ... in consecinta, pentru a ajunge sa prindem un peste, sa l pozam si sa i dam drumul, avand respect fata de propria conditie de pescari sportivi si autorealizandu ne la acest nivel, trebuie cu necesitate sa ne fi satisfacut cumva nevoile fiziologice bazale, sa nu ne fie foame suficient incat sa vrem sa mancam pestele respectiv. Insist sa subliniez ca modelul lui Maslow, in ciuda distributiei pe verticala, de tip sus jos, nu este suprapozabil peste o axiologie de tip bun rau, cu alte cuvinte nu ar trebui sa intelegem din el cum ca nevoile „bune” sint cele dinspre varf si ca celelalte ar fi „mai putin bune”. Sintem in acelasi timp si carne si suflet si ar fi bine sa implinim, secvential, nevoile ambelor instante. Astfel, intelegerea corecta a acestui model al nevoilor umane si disponerii lor in cadrul unuia si aceluiasi individ ar fi de natura sa ne faca sa acceptam in mare varietatea lor motivele/motivatiiile care ne aduc mereu si mereu pe malul apei cu lanseta in mana pe fiecare dintre noi pescarii ... Si daca sintem de acord cu faptul ca atat carnea, cat si sufletul au fiecare nevoile lor, ca sintem cu totii SI UNA SI ALTA in acelasi timp, avem libertatea absoluta de a decide daca aruncam in tigaie un peste, in cazul in care ne este foame, sau aruncam o poza cu el in cardul de memorie si pestele inapoi in apa. Cred ca rezida un pericol imens intr o lupa surda care se instituie la un moment dat (si prea des din pacate) intre tabara care reprezinta , aparent, nevoile „de sus” in piramida si tabara cealalata, reprezentand mai degraba pe cele „de jos”dincolo de tensiunea inerenta conflictului, care nu aduce nimanui nici un beneficiu, riscul si pacatul major ar fi ca cei din prima categorie – sa le spunem „spiritualii” (sau „sportivii” ☺) sa uite de corp iar ceilalti – „fiziologicii” sa uite de spirit/suflet. Ori – am convenit deja ca una fara alta, nu prea se poate ...

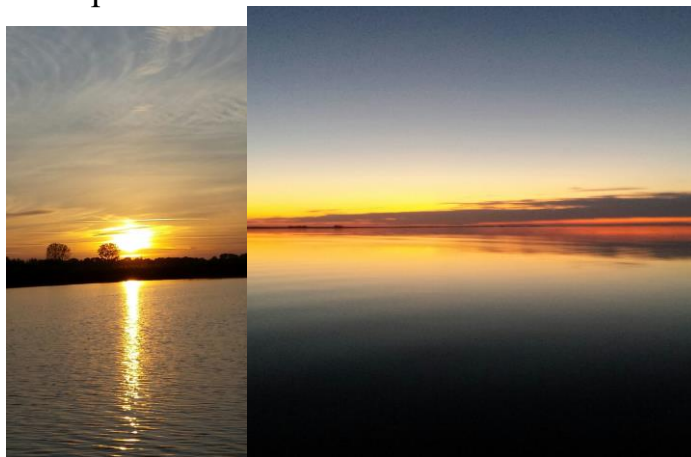
Practicam si sintem uniti cu totii intr un sport care se poate intinde – fara nici un fel de exagerare si in baza observarii realitatii – de la tigaie la cele mai sublime sentimente de bucurie pe care ti le ofera o captura, de la oblete la monstrul pe care este absolut necesar sa l scapam , de la batul de alun la lansete custom made ale lui Andrei Sava (felicitari maestre, great

job!).

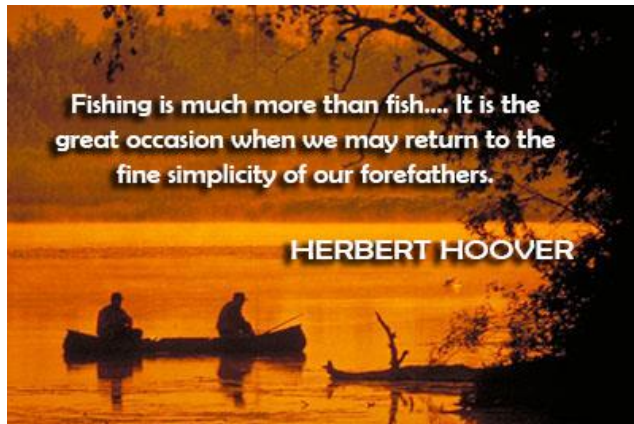
De aia

pescuim, de la o extrema la cealalta, fiecare dupa posibilitatile si functie de nevoile lui - pentru ca exista si ar fi bine sa pastram un continuum de traire intre fiorul pe care ti l da zbaterea obletelui in batul de alun, drill ul de infarct pe care inca l poti face cu stiuca de un metru la Holbina si drill urile fantasmatic pe care le faci cand vrei tu, in capul tau, cu monstri fara limita de dimensiune ... este un drum pe care l putem face pertpetuu intre mic si mare, agonie si extraz, exterior si interior, este FIX acea translatie dinspre afara spre inlauntru si inapoi spre afara pe care ne o mijloceste tuturor pescuitul si fara de care n am putea trai afara, inlauntru, din nou afara... este ca o respiratie

Nu in ultimul rand, mai exista o linie a acestei translatii pe care ne ajuta sa mergem sportul acesta pe care l iubim asa mult – inapoi , spre

stramosi, asa cum frumos surprindea acest fapt Herbert Hoover, fost presedinte al SUA, iar vorbele lui se constituie astazi intr un citat devenit celebru – „Fishing is much more than fish. It is the great occasion when we may return to the fine simplicity of our forefathers” – “Pesceitul este mult mai mult decat pestele. El este acea mare ocazie de a ne reintoarce la frumoasa simplitate a stramosilor nostri”

De ce sa ne intoarcem? Ca sa stim cum sa mergem inainte ...nu exista viitor fare trecut si prezent , cele trei se inscriu pe o axa orizontala si pot scapa – in circumstante speciale – rigorilor trecerii timpului fizic. Cert este ca daca reusim sa imbinam intelegerea arhetipala a stramosilor cu maniera modernist instrumentata in care putem noi face lucrurile astazi, poate ca reusim sa castigam totul. De ce pescuim?...pentru ca in felul acesta calatorim in timp si devenim mai intelepti!

Alexandru Antonescu
Psiholog / Psihoterapeut de orientare analitica